

۲۰۲۱/۱۲/۱۶

پوهاند محمد بشير دودپال

پولي سياستونو کې د وروسته پاتې هېوادونو د مرکزي بانکونو رول

(څلورمه برخه)

په عمومي توګه د مرکزي بانک رول او دندې د پيسو نشر، کنټرول او د اسعارو اداره کول، د بيوو ثبات، د تجارتي بانکونو څارنه، د پولي مؤسساتو (وسيطونو) د طرز العمل لپاره قانونګذاري او پولي سياست عملي کول دي. په وروسته پاتې هېوادونو کې هم مرکزي بانک همدا وظيفې لري، اما په پرمختللو هېوادو کې د مرکزي بانک او نورو بانکونو دندې او خدمات زيات اوڅو اړخيز دي، چې د هېواد د ملي منافعو ساتنه يې لومړنۍ ماموريت (mission) او د ګټې اعظمې کول يې مرام (vision) دی. البته دغو هېوادو کې د پيسو د ارزش د ساتلو، د بيوو استقرار ته توجه، بيلانس شپيت او داسې نور حل شوي او ساده مسایل دي، بيا هم دوی ته مهم دي، خو د افغانستان په شان وروسته پاتې هېواد ته د بيوو استقرار لومړيتوب لري. له بده مرغه په هېواد کې يو سرسام او په ترانټ روان انفلاسيون او د ډالر په وړاندې د تبادلي ۱۶۱،۱٪ سقوط د تشويش وړ خبره ګرځېدلې ده.

$$| = 124/77 \times 100 = 161,01\%$$

پورته محاسبه کې (I) د يو بهرنی سعر (آمریکايی ډالر) په وړاندې د افغانیو د سقوط شاخص (index)، د ۷۷ عدد د څلورو مياشتو مخکې د تبادلي ارزش او ۱۲۴ دنن ورځې د تبادلي نرخ دی. په منځنۍ ډول د لومړنۍ اړتيا وړ اجناسو نرخونه هم د ٪ ۱۶۰ - ۱۷۹ پورې لوړ شول، دا ځکه دغو اجناسو ته تقاضا غیر حساسه ده.

فعلي ادارې ګواکې د ډالرو د قاچاق دمخنيوی په خاطر د پولي مارکيت (د شهزاده سرای صرافي) تړلو ته ملا وتړله، حال دا چې تر دې مهم اقدام چې هغه د جعلی افغانی بانکنوټ نشر او هېواد ته رالېږل او ډېرو سيمو کې د خپرېدو مخنيوی کې هيڅ اقدام نه دی شوی، همدا رنگه دا چې کلداره ورو ورو بيرته چلند ته لويېږي، په دې کې هم اوسنی اداره بې خبره او ناتوانه ده. دا دواړه جريانات نه يواځې دا چې فعلی اقتصادي وضعيت نور هم خرابوی، بلکې د افغانستان حاکميت ته ضربه ده. ډېره ضرور ده چې د دې کار اجازه نه وای ورکړل شوی، دا ځکه چې يو خو د انفلاسيون لامل ګرځي، له بلې خوا افغانی بانکنوټ بې اعتباره کوی او درېيم دا چې خپروونکی جعلکاران له دې څخه لويه نامشروع ګټه ترلاسه کوي. متاسفانه دې ډول تدابيرو ته د افغانستان اوسنی اداره ناتوانه ده. اصلی قدرت د خلکو د رضایت حاصلول، کفايت او اقتصاد کې د لاسوهنو مخنیوی دی.

بالعموم ډېر مختيايي هېواد د دولت له خوا په مؤلديو تصديو کې دولتي سرمايګذاري او عامه خدماتو کې مصارف تعينول هم د قيمتونو په ثبات، د صادراتو پياوړی کولو، د ملی پيسو د پيرودلو د قدرت د پياوړتيا او د سعر سره د سيالی په برخه کې مهم دی. لکه څرنگه چې پرمختللو هېوادونو کې د يو منظم اقتصادي سيستم، کارپېژنډونکي او مامورين دنده ترسره کوي، نو هلته د مرکزي بانک د وظيفو سرته رسول دا ممکنه کوي چې بانکي امورات ګټور او ښه ترسره شي، اما وروسته پاتې هېوادونو کې يوه بله وضع حاکمه ده هغه دا چې ممکن د دغو هېوادو په اقتصاد کې محدود انواع صادرات او د نامحدود انواع واردات موجود وی او ممکن چې د صادراتو او وارداتو نسبي قيمتونه (د هغوی د تجارت نسبت) د دې هېوادو له کنټرول څخه بهر وي، د هغوی مالي سيستم شايد يو ابتدايي سيستم وي. که په دې ډول حالاتو کې چې همدا

اوس دافغانستان مرکزی بانک یو پسیف او بی توپیره حالت کې دی، له بهر څخه که څومره ډالر راشی، گټه یی زموږ اقتصاد او د خلکو ژوند ته ډیره کمه رسیری، بلکې ډیره گټه یی گاونډیو ته رسیری، چې د دی دلیل دتجارت اوسنی وضعیت دی. همدا اوس بهر ته د ډالر په قاچاق، د جعلی پیسو په نشر اود افغانی په لویدو سره د گاونډیو اقتصاد ډیره گټه وکړه، دا ځکه چې له افغانستان څخه راز اجناس ډیر ارزانه ورځي، زموږ د کار او تولید قوه فلج شوه او د هغوی صادرات ترپخوا زیات اوکارخانې یی یوځل بیا فعاله شوی. په دی ډول هیوادو کی یوڅو مشخصات داسی دي:

الف – اکثره تجارتي بانکونه چې د داخلي منابعو صادراتو تمویل ترسره کوي په خارجي مارکیټ کې وي.

ب – په لویه کچه او فاسد پولی سیستم سره دلان فعال دی چې په نیتیه کچه پوهی او معلوماتو سره مالی سکتور کنترولوي، دوی ته ملی منافع مطرح ندی .

ج – مرکزي بانک فقط د پولی وظایفو په سرته رسولو مصروف دی لکه د پیسو نشر او د قانونی زیرمو نظارت، اما د پانگی د گټې اوچتولو او د مشتریانو د زیاتولو او رضایت قدرت کم لری،

د – دتیت ظرفیت لرونکی او بی تجربه مامورین چې داخلي او بین المللی تمویلی کار او دمشریانو او نورو بانکونو سره د معاملاتو د طرز سره بلدیت او اشنايي نلري.

هـ - حکومت د پرمختللو هېوادو پر خلاف؛ مرکزي بانک او د هغه فعالیتونه کنترولوی او دحکومت په نزد سیاست کول، د اقتصادي کفایت په پرتله زیات اهمیت لري.

نو پرمختیایي هیوادو کې د پورتنیو شرایطو لاندې مهمه خبره دا ده چې مرکزي بانک باید د خارجي او داخلي مشتریانو اعتماد د پولی سیستم مورد کی جلب کړي. دغو حکومتونو ته لازمه ده چې کوچنیو تشبثونو کی خصوصی سرمایهگاري او متشبین تشویق، حمایه او رهنمایی کړي، مگر عامه اجتماعي خدمات او زیربنایي تاسیسات، طبیعي شتمني او لوی سکتورونه خپل کنترول لاندې وساتي او هغو کی دولتي سرمایهگاري صورت ونیسي.

پولي سیستم د مجموعي اقتصادي سیستم اساسي جز دی نو د وروسته پاتې هېوادونو لپاره کلیدی حیثیت لري.

د دغو ستونزو د حل لپاره ځانگړي سیاستونه غوره کیدای شي هغه چې هر یو مونږ په مخکې برخه کې تشریح کړل مگر مهمه مسله دا ده چې وروسته پاتې هېوادونه باید عنعونی او ابتدایي طرز او اداره ترک او پر عوض یی معاصره او پرمختللي اداره رواج کړي له هغې جملې د پولی مسایلو په هکله هم باید بدلون ته توجه وشي چې دا کار د لایقو، کارفهمو، باتجربه، مسلکي او تحصیل یافته کدرونو په واسطه ترسره کیدای شي.

لکه څرنګه چې واضح شوه د اقتصادي پرابلمونو او بحران د مخنیوي لپاره د هر هېواد ملي بانکونه کولای شي مداخله وکړي او ځیني لازم تدابیر ونیسي. بانک له خپل صلاحیت څخه استفاده کوي او پولی سیاست داسی عیاروي چې د پیسو اعتبار صدمه ونه ویني، بلکې داخلي او بهرني مارکیټ کې یی د پیریدلو توان ترمعین حد پورې ثابت وي.

د پولی سیاست د تطبیق لپاره د پیسو نشرولو امتیاز، د قانونی او احتیاطی ذخایرو څارنه، د پشټوانی ساتل، د بهرني تجارت په برخه کې ځیني محدودیتونه وضع کول، حمایوی تعرفي وضع کول، تشویقونه او نور تدابیر هغه وسایل دی چې دلته پکار تلای شي او د وسیلو په توګه انتخابیدای شي. باید وویل شي چې د ځینو پروژو پرمخ بیول، د ملي انکشاف د پاره د پلانونو طرح کول او د هغو مؤفانه تطبیق د هېوادونو د ملي اقتصاد وضع بهتر کولای شي.

مونږ دلته د دی برخي لپاره ځني پیشنهادونه چې طرح کولای شو ځیني یی په لاندې توګه دي:

۱. سیاسي او اجتماعي ثبات او دولت استقرار په اقتصادي حالت او پولی سیاستونو باندې غوره او تعینونکی اغیز لري، نو پرمختیایي هېوادونه باید د موجوده اجتماعي او سیاسي هرج مرج مخه ونیسي او حکومتونه یی د مثبتو تگلارو په غوره کولو د خپلو خلکو او د معاصر وخت اوزمان د تقاضا سره سم داسی لاری چاری تر

- لاس لاندی ونیسی چی په واقعیت کې د اجتماعي رفا او د دولت ثبات او د اقتصادي حالت د بهتر کېدو سبب شي.
۲. باید په دوهم قدم کې د انفلاسیون مخه ونېول شي يعنې د انفلاسیون ضد تدابیر ونیول شي(ملی تولید اوچتول، د جعلی پیسو مخنیوی، د نورو بهرنیو پیسو د دوران مخنیوی، دملی موسساتو پیاوړی ساتل اود داخلی تولیداتو صادراتو پیاوړی کول).
  ۳. تر هغه چې پرمختیایي هېوادو کې د تولید سکتور اوچت نه شي او مادي تولید د نشر شویو پیسو د حجم سره معادل نشي او مؤلده سکتورونه ته خاصه توجه ونشي، دوی به ابدأ اقتصادي پرخان ویسوالی ته ونه رسیږی او بیوزلی څخه به ونه ژغورل شي.
  ۴. د ثابتو قوانینو او عامه تدبیرونو وضع کول او هر ج مرج څخه مخنیوی هغه اقدام دی چې باید دې هېوادو کې پام ورته وساتل شي.
  ۵. باید اقتصادي موسساتو، د بانکداری سیستم او د پلانگذاری ارگانونو کې او خلاصه دا چې ټولو مسلکي رشتو کې د لایقو، کار فهمه، باتجربه او پوهو اشخاصو غوره کولو ته اول قدم کې توجه وشي.
  ۶. د وروسته پاتي هېوادونو لوی مشکل د اجتماعي او سیاسي ستونزو له امله د مغزونو د فرار ادامه ده چې باید مخه یې ونېول شي.
  ۷. د پولې موسساتو انکشاف او په معاصرو وسایلو لکه کمپیوتر او اتومات وسایلو مجهز کول او د پسیف حالت رفع کول هم یو اساسي اقدام شمېرل کېدی شي. ملی منافع مقدم شمیرل یې کلیدی قدم دی چی دا اقدام یوه بادرایته او پیاوړی اداره او اراده غواړي.

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشیر دودیال روی عکس کلیک کنید